

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 5 Iulie st. v.

Ce fac tinerii nostri? — cu ce se ocupă ei în oarele lor libere?

Cine oare, om preocupat de viitorul nostru, a putut să nu-și pună foarte adese-ori întrebările aceste?

Sîntem un popor, care veacuri îndelungate a avut să se lupte cu cele mai mari miserii și abia acum de câteva decenii poate să primească și el cultura mai bine situatelor popoare apusene. Bătrânii nostri aji încă în viață sînt prima generațiune a clasei culte române. Cu toate aceste nu numai am primit cultura apuseană, dar' am și început s'o adaptăm cu firea noastră particulară, s'o propagăm în masele poporului și să ne desvoltăm oarecum din chiar noi înșine, nu numai în virtutea contactului cu alte popoare mai culte, încât putem astăzi să vorbim în toată conștiința de o cultură română.

Este de sine înțeles, că lucrarea începută de bătrâni are să fie continuată de generațiunile mai tinere cu mai multă pregătire și mai multă energie, fiindcă oamenii tineri sînt mai mulți decum erau bătrânii în tinerețele lor, au avut dascăli mai buni și lucrează în condițiuni mai priincioase.

E oare din adevăr așa? Tinerii nostri sînt ei mai bine pregătiți, lucrează ei cu mai multă energie ca bătrânii?

Noi înșine nu sîntem competenți a răspunde la întrebarea aceasta; nu trebuie însă să scăpăm din vedere, că urmașii nostri vor examina faptele noastre și ne vor judeca.

Bătrânii, care s'au luptat în tinerețele lor cu greutăți foarte mari, s'au îngrijit, pe cât li-a stat prin putință, ca urmașii lor să întîmpine mai puține greutăți, și e destul de mare numărul tinerilor, care astăzi se susțin pe la scolile secundare și pe la universități din fondurile create în cele din urmă câteva decenii. Toți acești tineri trebuie să simțā, că ajutorul, de care se împărtășesc, este un premiu de încurajare și că sînt datori a lucra pe întrecute, ca, eșiți în viață, să fie oameni, cu care ne putem mândri noi Românii, care

ridică nivelul societății noastre, care, re-presentându-ne, ne fac onoare.

Și nobila această ambițiune trebuie să o aibă tot omul tinăr.

Ear' acela, care e purtat de ambițiunea aceasta, nu se mulțumesc, nu se poate mulțumi nici cu învățătura, pe care a câștigat-o la universitate, nici cu cultura generală, pe care a primit-o în cercurile colegilor sei, ci ia în serios adevărul, că universitatea nu ne dă decât pregătirea pentru studiu și lucrează mai departe, ca să se țină în curent cu viața intelectuală a timpului seu și îndeosebi cu viața intelectuală a Românilor.

O fac oare oamenii nostri mai tineri aceasta?

Sînt desigur între dînșii și de aceia, care o fac; vorba e însă, dacă o fac cei mai mulți.

Sînt puțini la noi oamenii, care au destulă avere, ca să poată trăi și pe nemuncite, — 'i-am putē numēra pe degete. Nu vom vorbi dar' despre acestia, pentru care este o ignominie să nu se ocupe, să nu se intereseze de viața intelectuală, când n'au altă treabă. Cei mai mulți, putem dice chiar toți trebuie să lucreze, înainte de toate, ca să-și agonisească pâinea de toate dîilele și să adune, pe cât se poate, oare-care avere pentru copiii lor, ca advocați, ca medici, ca judecatori, ca profesori, ca funcționari de toate categoriile.

Ori-cât de ocupați însă, tot le mai rămîne mult timp liber: ce fac ei cu acest timp? cum îl petrec? îl risipesc ori se folosesc de el, ca să se perfecționeze fiecare în specialitatea sa, dacă nu mai mult?

E pentru fiesce-care din ei o cestiune de interes personal, ca să fie cel puțin tot atât de destoinic în treburile lui, tot atât de pregătit pentru cariera lui ca ceilalți colegi ai lui: înțeleg oamenii nostri mai tineri acest interes personal al lor?

E însă mai presus de toate interesul nostru național, ca ori-și-unde ar fi pus Românul, el să nu ne dee de rușine, ci să ne facă onoare: advocatul român să fie un avocat la locul lui, medicul român să

țină pas cu progresul modern, judecătorul român să fie legist consumat, funcționarul român să-și cunoască resortul și să se distingă prin zelul lui și prin spiritul lui de disciplină.

Nici chiar cu atât însă bătrânii nostri nu sînt încă răsplătiți pentru ostenele lor: ei au tot dreptul de a cere, ca să ținem seamă de lucrarea lor, să o cunoașcem, s'o continuăm și să ne dăm cu toții silința de a ne ține în curent cu mișcarea intelectuală a națiunii noastre.

Și nu este vrednic de stima generală Românul cu pretențiuni de om cult, care nu se ține în curentul vieții noastre intelectuale și nu se interesează de lucrarea fraților sei, este un ignorant, ori-câtă carte ar scî altfel.

Societatea română are un mijloc puternic de a-și silii pe toți cei-ce sînt avisați la ea să aibă totdeauna în vedere datoriile, ce li se impun de actualul stadiu de desvoltare, în care ne aflăm, și dacă se vor fi găcind în generațiunile noastre mai tinere oameni, care lipsesc dela aceste datorii, vina este a societății, a opiniunii publice, care este prea îngăduitoare.

Trebue societatea să țină seamă de silințele, pe care 'și-le dă fiesce-care spre a-și câștiga stima generală și să facă deosebire între aceia, care-și dau mai multă, și aceia, care-si dau mai puțină silință.

Ce face omul acesta? cu ce se ocupă? cum își petrece el timpul liber? își dă el silință să ne facă onoare, ori unde s'ar ivi?

Să-și pună societatea română aceste întrebări față cu tot omul tinăr ce se ivesce în mijlocul ei și din dî în dî va scăde tot mai mult numărul celor ce risipesc în mod ușuratic cea mai frumoasă parte a vieții lor.

În mijlocul unei societăți organizate numai oamenii geniali, nebunii și ticăloșii incorigibili își permit luxul de a-și petrece timpul așa, cum îi taie capul: oamenii cu cătuși de puțină ambițiune fac ceea-ce societatea cere dela dînșii, pentru-ca să-și socotească vrednici de stima și de iubirea generală.

„Sfinte Doamne! feresce-mē!” — grăi el și sări în picioare, dar' apoi ear' se aședă numai decăt. — „Oh! Doamne, dacă tu m'ai iubi, ca să ai încredere în mine, ce fericici am fi noi!”

— Ori dacă tu ai avē cătuși de puțină încredere în mine! — dîse ea și se apropiā pe genunchi de el, apoi adause: Sē te iubesc eu pe tine? Atunci noaptea, cānd corabia noastră s'a isbit de a ta și am trecut în urmă în corabie la tine, tu te aflai la cārmă și împărțiai porunci. Nu vēdusem în viața mea atātă bărbăție și atātă plinătate de putere: te-am iubit din clipa aceea! Cānd apoi, începēnd sē se înece corābiile, tu m'ai dus în luntriță, ear' am început sē simt în mine setea de viață, pe care cređusem a o fi perdut pentru totdeauna! —

Ea tăcū, plāngēnd meru, apoi îi cuprinse genunchii cu amēdouē brațele și strigā: — Botolf! fii mare, fii măreț ca atunci, cānd m'ai luat la tine, fāră-ca sē fi avut ceva, m'ai primit pe mine singurā — Botolf!

„De ce mē ispitesci!” — grăi el cu oarecare asprime! — „Tu scii, că eu nu pot! E sufletul ceea-ce dorim, nu numai viața trupească, — în primele dîle se poate și aceasta, mai tārđiu însă, mai tārđiu nu.”

— O! nu, — dîse ea dāndu-se desnădēdută înapoi, — o viață o singurā dată e întreagă!

„Dă-mi întreaga ta viață, nu numai o parte din ea, și atunci o voi avē întreagă!”

Foiața „Tribunei“.

Taina unei vieți.

De

Björnstjerne Björnson.

(1869.)

— De ce sē ne aședām tocmai aici? —

„Pentru-cā locul e sus și vederea deschisă.”

— Dar' aici jos adūncimea e mare; îmi vine amețeala, și rađele soarelui cad pe fața apei, încāt e par'că sē te orbească; sē mergem mai departe.

„Nu, mai departe nu!”

— Sē ne întorcem dar' înapoi la tufișul verde; era atāt de frumos acolo. —

„Nu! nici acolo nu vreau.”

El se lāsa a lenea jos, ca-și-cānd n'ar voi ori n'ar putē sē meargā mai departe.

Ea se opri cu ochii țintii la el.

„Aasto, — întrebā el — trebue acum sē-mi spu, de ce te-ai spāriat atāt de mult, cānd în amurg a întrebat corābierul străin la noi?”

— Botolf! — strigā ea și se întoarse dela el, dar' rēmase în loc. —

„Ți-am promis, ce-i drept, — dîse el, — că nu te voiu întreba și o sē mē și țin de vorbā, dacă ții la asta; dar' apoi cu aceasta s'au și mātuit toate între noi.”

Ea începū sē plāngā și se apropiā de el. Figura ei drāgālašă și gingașă, mānile ei mititele, pērul ei moale și luciu, de pe care lunecase cārpa, mai ales însă ochii ei și gurița, fiesce-care îndeosebi atrāgea, și toate împreună alcătuiāu o arētare minunat de drāgālašă. Luminoase și strălucind cādeau rađele soarelui asupra ei.

El sări în picioare: „Apoi da! tu scii, că mē supun, dacă privesci astfel la mine. Dar' sciu acum, că în urmă e cu atāt mai rău. Nu se poate oare sē înțelegi tu, că dacă 'ți-aș promite de o sută de ori de a nu mai voi sē cunosc trecutul tēu, — n'am odihnā, nu mē pot ținē de promisiunea făcută!”

Și în adevăr, în fața lui se oglindia o frēmēntare pătimașă, care nu era numai de ieri de alaltă ieri în el.

— Botolf! asta e ceea-ce 'mi-ai promis, cānd nu îmi dādeai pace: 'mi-ai promis, că vei înceta a mai voi sē scii ceea-ce nici-odată nu pot sē-ți spun. 'Mi-ai promis-o aceasta sērbătorește, m'ai încredințat, că-ți sînt toate pe deplin indiferente, că mē voiesci numai pe mine, nimic afāră de mine! — Botolf! — dîse ear' și se lāsa în genunchi pe iarba dela picioarele lui, plāngēnd ca-și-cānd ar fi cuprinsă de o teamă pentru viața lui și privind la el cu ochii plini de lacrēmile, care-i vorbiau în limba lor, și astfel ea era mai frumoasă și mai nenorocită decăt tot ceea-ce vēduse el în viața lui.

Generalul Ludovic Janski a fost înaintat la rangul de comandant de divisiune, pentru a decea divisiune de infanterie, ce se află cu centrul în Iosefstadt, în Boemia. — În același timp Maiestatea Sa a primit cererea de pensionare a Generalului Leopold Baron de Edelsheim-Gyulay, acordând pensionarului marea cruce a ordinului Leopoldin. — Comandant în locul Baronului Edelsheim-Gyulay a fost numit Generalul comitele Nicolau Pejacevics.

„Pesti Napló” dice despre pensionarea Baronului Edelsheim-Gyulay următoarele.

„Decānd cu afacerea Janski atāt în cercurile politice, cāt și în cele militare s'a vorbit adeseori despre retragerea generalului, care a încetat de mult a mai fi o persoană grătă pentru lumea militară din Viena, mai ales pentru-cā a întrat cu înalta societate maghiară și cu cereurile politice de aici în relațiuni mai intime decum se doria aceasta în Viena. Precum se scie, generalul a fost persoană cu înaltă pozițiune în armată, cu care s'a înțeles Tisza mai nainte de a fi dat primul seu răspuns la interpelațiunea ce 'i-s'a adresat în afacerea Janski și care n'a aflat nimic de corectat în acest răspuns.

„Aceasta a produs, cum am spus, o rea impresiune în Viena și de atunci se reivesce meru scirea despre retragerea generalului. S'a vorbit și ieri, ba s'a mai adăugat, că fi și este numit urmașul în comanda supremă. Inregistram această scire, fāră-ca să putem judeca asupra autenticității ei. Sigur este, că schimbarea de persoane, dacă s'ar face, ar produce mare senzațiune.”

Schimbarea s'a făcut: o sē vedem senzațiunea. Credem însă, că compatrioții nostri maghiari s'ar împăca și ei, cum ne-am împăcat și noi cu multe de aceste, pe care poate că chiar ei le-au pus la cale.

Revistă politică.

Sibiu, 5 Iulie st. v.

Cu 15 August a. c. va întra în viață noua lege municipală, cu care se începe o nouă eră a omnipotenței fōispan-esci în municipii. Fantasia — dice „Budapester Tagblatt” — n'are lipsă de o prea mare încordare, spre a-și putē închipui practicele consecuențe ale acestor noue instituțiuni. În cele mai multe afaceri importante voința fōispan-ului va fi normativă, și jurisdicțiunea din municipii, prelūngā toată păstrarea formelor autonome, va fi atāt de minimă, încāt nici nu se va mai renta a păși în restrînsul cerc de activitate a noiei proceduri municipale cu un aparat atāt de mare, precum

El grăi aceste cuvinte cu tărie, ca-și-cānd ar voi s'o încuragieze; ea nu răspunse nimic, dar' el vedea, că dînsa se află în luptă cu sine însași.

„Biruieste-te pe tine însași, aibi îndrāsneala de a face primul pas! Mai rău ca acum tot nu poate să fie!”

— Ah, cāt de bine scii tu sē mē mîni la extrem! — grăi ea tānguindu-se.

El însă n'o înțelese, ci continuā: „Fie chiar cea mai grozavă crimă, mē voi încerca sē o suport, dar' starea aceasta nu o mai pot suporta!”

— Nici eu! — strigā ea și se îndreptā.

„Te voiu ajuta eu sē o suport, în fiescecare dî te voiu ajuta, — grăi el, ridicāndu-se din nou, — numai sē sciu ce este. Sînt însă prea māndru, ca sē fiu păzitor preste ceva ce nu cunosc și ce poate-cā 'i-se cuvine altuia.”

Obrajii ei se roșirā.

— Sē-ți fie rușine; dintre noi amēndoi cea mai māndrā sînt eu, care nu cer paznic preste ceea-ce este a altuia. Dar' acum încetează, te rog. — (Va urma).

Diformarea piciorului la femeile chineze.

Eatā câteva amēnunte asupra unei particularități, ce presentā frumosul sex în China.

Mulți au pretins, că Chinezii diformează picioarele femeilor pentru a le alipi mai mult de

il forma până acum reprezentanța municipalilor. Căci cu privire la cele mai importante afaceri, hotărîrea va zăce în mâinile fîispân-ului; ear' cît privește celelalte, fîispân-ului de asemenea 'i-se rezervă influența într-o măsură atât de mare, încât reprezentanțele municipale vor trebui să-și dea toate silințele, a-și valora baremi un atom al voinței lor.

În cestiunea Batum-ului „Post“ din Berlin publică o corespondență militară, în care se dice, că desființarea porto-francului din Batum n'a putut să surprindă pe nimeni, deoarece Rusia de mai mult timp încoace întărește Batum-ul, îl face de un deposit pentru o mare armată și își dă toate silințele a întregi flota dela Marea-Neagră și Marea-Baltică. Douăzeci și șase vasuri de războiu de deosebită calitate, între aceste cinci vasuri cuirasate: „Catarina“, „Șope“, „Tșesme“, „Alexander II“, și „Admiral Nachimov“ vor fi gata în anul acesta; cele mai multe din acele sînt destinate pentru Marea-Neagră.

Jurnalele din Petersburg sînt de părere, că tratatul de Berlin e acum numai o ficțiune, și atrag atențiunea diplomației rusești asupra urgentei necesități, de a scirici, de ce fel de intențiuni vor fi conduse puterile europene, când se vor hotărî cestiunile, care puerd din acest tractat.

După o scire din Atena, guvernul grecesc are intenția, de a-și procura două monitoare și două vasuri cuirasate. În Atena se vorbește fără sfială, că Grecia va lua parte activă la evenimentele, ce se pregătesc în Peninsula-Balcanică. În urma acestora se plănuesc și înființarea cadrelor pentru o armată activă de 80.000 oameni, afară de rezervă, precum și înțărirea batalioanelor de vînători și artilerie.

Despre un incident diplomatic la Teheran 'i-se telegrafează din Viena diarului „Republique francaise“, că în privința aceluia s'a reușit până acum să se păstreze cea mai mare tăcere și că acela merită cu toate acestea a fi cunoscut. Voind să pună un capăt tuturor sgomotelor, ce în acesti din urmă timpi tindeau a insinua, că relațiunile dintre Poartă și Persia sînt departe de a fi amicale, Sultanul se hotărî să confere șahului Persiei ordinul seu cel mai înalt. În consecință Nusred-pașa fî însărcinat să remită șahului insemnele ordinului Semi-lunei și plecă la Teheran. În îndeplinirea misiunii sale, trimisul extraordinar al Sultanului nu lipsi de a insista asupra marelui preț, ce suveranul seu pune într-o perfectă înțelegere dintre Persia și Sultanul, cu atât mai mult, cu cît legături de amicitie există între Persia și Turcia de o parte și Rusia de altă parte. La un banchet, care urmă și la care asistau demnitari persani și membrii corpului diplomatic, între cari și reprezentantul Republicii franceze, Nusred pașa insistând din nou asupra bunelor relațiuni, ce există între Turcia și Rusia, ridică un toast în care desemnă pe Marea-Britanie de inamic co-

mun. La acest toast, secretarul legațiunii engleze, care luă parte la acest banchet, plecă imediat și ministrul plenipotențiar al Angliei, dl Ronald Thomson, protestă și ceru satisfacere. Guvernul persan se mărgini să răspundă, că era vorba de un banchet privat; că nu se putea atribui o mare importanță cuvintelor lui Nusred-pașa, cari, în cele din urmă, au fost desaprobat.

Marea-Britanie nu se mulțumî cu atât. Guvernul enlez voia o satisfacere mai mare, și ea o ceru direct dela Poartă printr'o notă, care, se pare, era concepută în nisce termini energici. Ce făcu Poarta? Ea afirmă că nu scia nimic despre acest incident și cuvintele atribuite lui Nusred-pașa erau numai nisce închipuiri. În fața acestora, este probabil, că cabinetul englez nu va urmări afacerea pe o altă cale în virtutea doctrinei diplomatice: Cine neagă, desaprobat.

Situațiunea.

„Românul“ publică în n-rul seu dela 15 Iulie n. următorul prim-articol despre situațiunea generală a Europei:

Diarele franceze și germane, ale căror legături cu ministerele afacerilor străine din diferite țeri sînt cunoscute, sfîrșesc de vre-o câteva zile articolele consacrate situațiunii generale a Europei cu următoarele cuvinte: „lucrurile merg din ce în ce mai rău în Orientul european“.

Acest rēu mers al lucrurilor, unele din aceste diare il atribuiesc principelui Alexandru al Bulgariei, altele îi recunosc drept cauză de căpetenie voința nestămutată, ce are Țarul Rusiei de a ține legată Bulgaria în lanțurile unei vasalități nediscutate.

„Românul“ a arătat totdeauna, spriginindu-se pe învătămintele ce ori-ce om le poate afla în istoria Peninsulei-Balcanice de 50 de ani încoace, că decănd Turcia nu a mai putut provoca prin deplorabila ei administrațiune nemulțumiri și turburări în Peninsula-Balcanică, de atunci și până acum toate nemulțumirile, toate turburările și în fine toate vērșările de sange nu au fost pricinuite în Peninsulă decăt de puterile europene, „mai mult sau mai puțin mari“, mai departe sau mai de aproape semnatare ale tractatelor și convențiunilor fie dela Paris, fie dela Londra, fie dela Berlin, fie de ori unde, găsesc cu cale diplomații cei luminați ai Europei a se strînge pentru a fericii popoarele Orientului.

Desfidem pe ori-cine a ne cita un singur cas, în care liniștea Orientului se se fi fost turburată și în care războiul se fi născut la Dunăre și în Balcani prin însăși popoarele Peninsulei-Balcanice. Va fi cu neputință, căci în fiecare încurcături, în fiecare războiu, se va arēta curiosului celui mai superficial mână, intrigile și poftirile unei mari puteri; se va vedē cu înlesnire, că tragedia ce se joacă în sange pe peptul țerilor celor mici are drept autori pe una sau pe mai multe din marile și generoasele puteri europene.

Am urmat și noi peripețiile actului glorios, pe care poporul bulgar, în frunte cu principele Alexandru, 'l-au sēvîrșit în Septemvrie 1885, și pe care acum, tot poporul bulgar cu principele seu cearcă a-l consolida.

urmă pe talpă, fără a se schimba direcția călcăului; această jumătate diformațiune este un mijloc, care permite femeii să adauge la exigențele cochetăriei pe acelea ale lucrului și ale unei mișcări silite.

Această modificare a formei piciorului se obține prin ajutorul unui masagi și al unei strînsori silită, făcută cu ajutorul unor bande încă dela vîrsta cea mai fragedă. De aci rezultă o atrofie a restului membrului, care ia forma unui con și o mare dificultate în umblat. Mai mult decăt atât, pelea, care acopere degetele picioarelor, este plină de răni.

Care este originea acestui us al diformației picioarelor femeilor în China? Nu vom face decăt să semnalăm opiniunea unor persoane, cari cred, că Chinezii printr'un fel de rafinare erotică, atrofiează astfel piciorul femeilor pentru a obține pe cale de compensație fiziologică, o hipertrofie a altor organe, imitând în aceasta pe unii orticultori, cari sacrifică unele crăci pentru-ca să nutrească pe altele.

O tradiție, care se urcă la o epocă anterioară distrugerii cărților chineze, sub dinastia lui Tsin (300 ani înaintea erei noastre), și căreia nu trebuie să 'i-se dea mare creșmēt, povestește, că o împărăteasă ilustră prin vicile sale și șchioapă din nascere, trăind pe la anul 1100 înaintea lui Isus Christos, ar fi voit, ca toate femeile din imper să participe la diformitatea ei.

În toate silințele și în toată munca și chinul patriotic al Bulgariei de a deveni de sine stătătoare nu am vēdūt nimic, absolut nimic, care să poată turbura pacea Europei și dorita liniște a cabinetelor și diplomației din Petersburg, Londra, Berlin și Viena.

Din contră Bulgaria, lucrând din răspuțeri a căștiga limitele firesci ale pămētului seu, cercând și reușind a se presenta printre statele balcanice ca o țeară capabilă a se civiliza și a deveni vecină folositoare vecinelor sale, ne înfățișă nouē un element mai mult de ordine viitoare.

S'a călcat tratatul din Berlin!

Mai înainte, în călcarea tratatelor privitoare la Orient, toate, fără excepțiune toate puterile semnatare ale acestorași tractate se întrec cu atăta rîvnă, încăt statele Orientului au tot dreptul a crede, că cu cît mai des se calcă tractatele, cu atăt mai lesne se atinge ținta dorită. Dascălii Orientului nu pot să se supere; pupili de mai nainte nu fac decăt a-i imita.

Și al doilea, pentru-ce dorul respectării tractatelor nu apucă pe diplomații Europei decăt numai după-ce vēd, că din rezultatele călcării tractatelor de micile popoare, n'are să ease pentru ei și marile puteri nici un folos? Sînt gata a pescui în apă turbure, și tocmai după-ce dau mai virtos cu undița și constată cu mână că nu le cade nimic în ea, atunci încep să strige că „s'au călcat tractatele“, s'a violat voința Europei, solemn exprimată, „s'au insaltat principiile de drept internațional“.

Lucrul acesta se repetă la epoce determinate, și se va mai repeta mereu, până când popoarele, mari și mici, destul de luminate, se vor convinge de rușinea, cu care le acopăr în istorie astfel de manopere nedemne, și cu etăt mai desgustătoare, cu cît ele se sēvîrșesc de marile popoare pe capul popoarelor mici, tinere și nu în stare a răspunde nedemnităților cu arma.

Europa voiesce să civilizeze popoarele orientale, și pentru a îndeplini această mare faptă, apucă drumul celor mai revoltătoare nedreptăți, intrigilor de tot felul, speculațiunilor celor mai puțin curate. Aceasta va să dică educațiunea popoarelor tinere.

Astăzi, Bulgaria care nu voiesce, ca înbirea părătească a Rusiei să o sugrume, Bulgaria și Orientul stau în loc cuprinse de griji pentru a afla rezultatul alegerilor din Anglia, rezultat din care va isbueni, dice-se, înfiorătorul războiu în Peninsula-Balcanică. Ce are a face liniștea Orientului cu căderea dlui Gladstone și venirea la putere a lordului Salisbury? În ce și cum, prin astă schimbare în politica Angliei, starea lucrurilor aci în Orient va căștiga sau va perde?

Un fel de blăstemată fatalitate apasă și va apesa cine scie cāt încă asupra nefericitului Orient. După-cum cestiunea lui este calul de bătaie al diplomaților în momente „decănd n'avem ce face“, tot astfel țerile și popoarele Orientului sînt și vor mai fi încă victimele urilor, perdelor și păcălelilor, cari există și se comit la Nord, la Vest și în toate punctele spre căștigul unei puteri și în dauna altei puteri.

Dacă Rusia e vrășmașă Angliei în Asia, pentru-ce Bulgaria și celelalte state ale Orientului european sē plătească cu puterile vieții lor urmările acestei vrășmășii? Pentru-ce portul Batum, închis sau deschis, se nenorocească atâtea alte porturi și orașe, cari muncesc din răspuțeri pe calea pacinică a comericiului și industriilor?

Sē dăm mai mult creșmēt versiunei, în general răspândită, că Chinezii diformează picioarele femeilor pentru a le atașa de casă și a le face mai credincioase? Nu credem, căci în nici o țeară femeile nu sânt mai libere ca în China; ele nu sînt nici închise, nici acoperite la față. Femeile din haremul imperial se preumblă în fiecare zi și nici nu se ascund.

Trebuie să se observe, că greutatea de a rezolva această cestiune consistă foarte mult în faptul, că este foarte greu pentru un observator de a se ocupa de această materie în China, căci a vorbi acolo unui Chinez de piciorul soției sale echivalează cu cele mai grave indecențe în Europa. Cu toate acestea este posibil să se emită unele probabilități, și, în această privință, vom lăsa cuvēntul doctorului Morache, care prin situația ce a avut-o în Peking în timp de mai mulți ani, s'a găsit în condițiuni foarte favorabile pentru a fi pus în relație cu femeii, cu tinere fete și a învinge repulsiunea ce au sē-și arete picioarele lor.

„Piciorul mic, dice acest autor, este criteriul, nu voiu dice al frumseței, ci al valorii comerciale a unei femei. Căsătoria chineză contractându-se exclusivamente decătă părinți și fără-ca viitorul bărbat sē-și vadă pe logodnica lui, nu poate fi dar' vorba de iubire; mai mult decăt atât, ca mai în toate țerile din Asia, familia logodnicei primesce o sumă de bani proporționată cu averea celor două familii. Din acest

Ce legături există între termenii acestor întrebări? Ce legături există între Bulgaria și Rusia?

Nici una, căci Bulgarii au spus lumii anul trecut cu prețul a mii de vieți, că între ea și Rusia nu mai sînt decăt legăturile unei recunoștințe istorice; atăt și nimic mai mult. Poporul bulgar, ca toate popoarele Orientului — vor veni la această binefăcătoare credință și Muntenegrenii — voiesce ca singur sē-și îngrijească de viitorul și fericirea sa. Va cere stat marilor puteri, când interesul seu, de el mai bine decăt de ori-cine cunoscut, fi va comanda aceasta; nici odată însă poporul bulgar, ca ori-ce popor din Orient, nu va voi ca țeara lui să devină teatrul unor lupte sângeroase, provocate de ambițiuni și de vrășmășii cu totul străine de Orient.

Astfel cum stau astăzi din nenorocire legăturile între Europa și Orientul seu, între puterile cele mari și națiunile cele mici din Peninsula-Balcanică, nimic îmbucurător nu trebuie să așteptăm. Până când Grecii, Bulgarii, Albanezii, Turcii, Sērbii și Românii, neimătând în negocierile și învoielile lor diplomația nesinceră și înșelătoare a Europei, nu vor căuta sē-și îngrijească singuri de fericirea și viitorul lor, până atunci, din ce în ce mai des, Orientul va fi teatrul unor sângeroase încēerări, cari, mulțumind poftirile marilor puteri, vor slei puterile statelor balcanice și le vor da pe acestea din ce în ce mai îndērēt pe calea vieții.

Până când Orientul nu va fi al Orientalilor, până atunci alegerile engleze și revolta emirilor din Afghanistan se vor rezolva între Dunăre și Balcani, fără-ca popoarele de aci să bānească pricinele războaielor.

Cuvēntul din urmă al cestiunii Orientului aparține Orientalilor, fie drumul Rusiei cātă Constantinopol cāt de istoric.

Câteva cuvinte despre cestiunea naționalităților.

De Ludovic Mocsáry.

(Urmare.)

Dispozițiunea legii pentru naționalități, ca fiecare limbă din patrie să poată fi limbă protocolară, care este una din cele mai de căpetenie, în mare parte este literă moartă, grație pe hârtie. Legea dispune, ca statul să înființeze și să subvenționeze scoli, în care Nemaghiarii să se poată cultiva până la instrucțiunea universitară în limba lor proprie. Însē nici o scoală de aceste nu există; în scoalele de stat preste tot până la clasele inferioare instrucțiunea se face în limba maghiară. Legea dispune, ca în funcțiunile judecătorești, cu deosebire în cele de comiți supremi să se aplice „după putință“ indiviți din diferitele naționalități sau cel puțin de aceia, care cunosc perfect limba naționalității, între care sînt aplicați. Aceasta înșēnează atăt, ca să se denu-mească cāt se poate de mulți, nu însă ici colo câte unul — a vestea. Eată cum stă lucrul! Dintre Români sînt aplicați: 1. La presiul consiliului de ministri: dintre 17 aploiați, unul (translator). 2. În ministerul cultelor și instrucțiunii publice: dintre 105 funcționari, unul. 3. În secțiunea pentru confesiunile gr.-or. și gr.-cat., nici unul. 4. Directori supremi: dintre 12, nici unul. 5. Inspectori scolari: dintre 92, trei. 6. Directori

casă și a le face mai puțin sburătoare. Această versiune nu cuprinde tot adevērul. Sē dicem dar' câteva cuvinte despre această ciudată mutilare, care ține un loc așa de mare în obiceiurile locuitorilor cerescului imper.

În China, piciorul femeii reprezintă *sanctum sanctorum*, tot ceea-ce pudoarea ne învătă a respecta. Din acest punct de vedere bărbatul n'are dreptul să vadă desculț piciorul femeii sale.

Această diformațiune a piciorului, pe care Chinezii îl numesc pat aurit, ornament al apartamentului interior etc., este de parte de a fi deopotrivă răspândită în tot imperul. În provinciile de Meađ-qi, ea constituie aproape regulă pentru clasele bogate; în Nord și la Peking, ea se practică mai rar; în Tartaria de loc.

Sînt două feluri de diformațiuni, din care una reprezintă idealul și este practică mai cu seamă de familiile bogate, căci ea promite ficelor lor partide din cele mai bune. În cea dintăiu, degetele sînt îndoite sub vîrfur piciorului, rămānēnd liber numai degetul cel mare; talpa piciorului formează o foarte pronunțată concavitate inferioară mai mult sau mai puțin plină cu o țesătură celulară; mai mult decăt atât, osul, care formează călcăiul, își schimbă direcția: din orisontal el devine vertical. Acesta este piciorul cel mai căutat.

În al doilea mod de diformare, se caută a se obține o flexiune a celor patru degete din

punct de vedere, căsătoria este o afacere; femeia nu este tovarēsa bărbatului ei, ci un obiect de lux sau de folos, și pantoful tinerei fete arētat părinților bărbatului este unul din argumentele decisive întrebunțate în timpul discuțiunii asupra sumei ce trebuie plătită.

„Pentru acela, care cunoasce pe Chinezii, este evident, că ei dau o idee de oare-care natură micimei piciorului, acesta este un fapt mărturisit decătă chiar unui Chinez. A privi piciorul unei femei, care trece pe stradă, este cea mai mare necuviință; oamenii bine crescuți nu vorbesc nici odată despre dînsul. În tablourile chineze, nici odată nu se reprezintă piciorul unei femei; totdeauna rochia îl acopere; este cu totul altfel în unele albumuri, de o natură mai mult decăt legeră, și cari se privesc la sfîrșitul prănfului. Când cineva se mărturisește, dacă n'o spune el însuși, misionarul nu lipsește nici odată sē-l întrebē, dacă a privit piciorul unei femei. În fine se asigură, că vederea și atingerea unor pantofi mici și cocheti constituie una din plăcerile acelorora, cărora natura slăbită refușă alte plăceri“.

Va trebui mult timp, ca Chinezii să renunțe la acest obicei barbar, la desființarea căruia mai mulți împērați și înșiși episcopii n'au isbutit nici odată.

„Voința Națională“.

do fundațiuni: dintre 44, *nici unul*. 7. În ministerul de justiție: dintre 118 funcționari, *unul*. 8. Ministerul de finanțe: dintre 106 funcționari, *unul* (secretar ministerial). 9. Despărțământul de compturi al acestui minister: dintre 321, *unul*. 10. Amploiați subalterni: dintre 24, *nici unul*. 11. La oficiile dependente de acest minister: dintre 600 funcționari, *nici unul*. 12. La direcțiunile financiare: dintre 468 funcționari, *unsprezece* (1 concipient, 2 practicanți, 6 oficiali, 1 cancelist, și un practicant de cancelist). 13. La direcțiunile domeniilor statului: dintre 75 funcționari, *nici unul*. 14. La inspectoratul de dare: dintre 411 funcționari, *opt* (2 concipienți, 5 executori, un oficial). 15. Oficiile pentru măsurarea competențelor: dintre 156 funcționari, *patru* (un secretar de finanțe, și trei concipienți). 16. La oficiile de vamă: dintre 113 funcționari, *doi* (un magaziner, un controlor). 17. La oficiile de Lotto: dintre 13, *nici unul*. La regia tutunurilor, *nici unul*. 18. Ministerul de comunicațiune: dintre 300 funcționari, *unul*. 19. La oficiile dependente de acest minister: dintre 327 funcționari, *nici unul*. 20. Ministerul de lungă Maiestate Sa: dintre 8 funcționari, *nici unul*. 21. Ministerul de industrie, comerț și agricultură: dintre 165 funcționari, *nici unul*. 22. La direcțiunea pădurilor statului: dintre 290 funcționari, *nici unul*. 23. La oficiile silvanale: dintre 180 funcționari, *nici unul*. 24. La inspectoratele silvanale: dintre 67 funcționari, *unul*. 25. Ministerul de interne: dintre 182 funcționari, *unul*. 26. Comiți supremi: *nici unul*. 27. La curie: dintre 70 de județi și președinți, *unul*; dintre amploiați subalterni, *nici unul*. 28. La tabla regească din Budapesta: a) dintre 150 de județi și președinți, *patru* (3 județi ordinari unul suplent). b) dintre 73 amploiați subalterni, *unul*. 29. La tabla regească din *Murș-Oșorheiu*: a) dintre 31 județi și președinți, *cinci* (3 județi, 2 suplenți), b) dintre 16 subalterni, *nici unul*. 30. La procuratura generală din Budapesta: dintre 13 funcționari, *nici unul*. 31. La procuratura generală din *Murș-Oșorheiu*: dintre 5 funcționari, *nici unul*. 32. La tribunalul comercial și cambial din Budapesta: Dintre 80 funcționari, *unul* (translator). 33. La tribunale, procuraturi și judecătoria cercuale: Dintre 1620 funcționari, *șesedei* (2 preșidenți de tribunal, 34 județi, 19 sub-județi, 2 procurori, 3 sub-procurori). 34. În funcțiunile subalterne dela oficiile de mai sus: dintre 3200 funcționari, *nouăzeci și doi*. *Observăm, că județii români sânt aplicați mai ales în ținuturi, unde nu locuiesc Români, precând în ținuturile românești sânt aplicați de aceia, care sau nu știu de loc, sau știu foarte rău românește.*

În oficiile statului mai sus înșirate numărul funcționarilor români face două procente, ceteșce: două procente, precând Românii fac douăzeci de procente din populațiunea totală a țării. Și chiar din aceste două procente partea preponderantă sânt funcționari de cei mai inferiori; comite-suprem nu este nici unul. Prelungă această tractare a legii pentru naționalități, dela 1868, mai adaugem și acea împrejurare, că în Transilvania se mai susține până în ziua de astăzi acea nefericită lege electorală, după care comune neînsemnate aleg deputați deosebiți și precând în Ungaria proprie censul de 16 fl. v. a. respective 1/4 sesiune urbanială dă dreptul de alegător, în Transilvania se pretinde un cens de 84 fl. v. a. Astfel Românii ardeleni, care sânt maioritatea țării, cu greu pot să aleagă deputați de naționalitatea lor, și de aceea nu iau parte la alegeri. Mai vine apoi legea dela 1879, care prescrie introducerea obligatoare a limbii maghiare în toate scolile populare; aceasta este expresiunea cea mai pregnantă a politicei agresive de maghiarisare. Poate se dicea că aceasta e ilegală, nedreptate și presiune? Pentru-ce nu! Ministrul-preșident Tisza 'mi-a dîs mie, că pentru-ce fac pe avocatul naționalităților, când acestora nu le face nime nimica!

Și toate aceste efortări sânt cu deservire zadarnice, căci nici cu unul nu a sporit numărul maghiarimii, și nici nu-l va spori. *Nisi utile fit quod feceris, stulta est gloria*, toată „lucrarea patriotică”, pe care șovinismul oficial și neoficial o risipește în direcțiunea aceasta, este fără de folos. Dar capitalul nemulțumirii și amărăciunii între naționalități prin această „lucrarea patriotică” se sporesce mult. Poate unii oameni cred, că nu strică nici puțin nedreptate, dacă naționalitățile prin ea vor fi silite să se acomodeze și apoi nemulțumirea nu poate fi așa mare, căci ele se poartă destul de liniștit. Nu se prefacă nimenea! Toate loviturile sânt însemnate pe răbuș și vor îngreuna măsura faptelor noastre, când va veni treaba la răfueală.

(Va urma.)

Cronică.

Birou mijlocitor de mărfuri în Brașov. În interesul industriei livrate de răboiului vamal cu România a hotărât ministrul de comerț înființarea unui birou mijlocitor de mărfuri la Brașov. Acest birou se va constitui din 6 membri, iar de preșident este numit fabricantul de piele Dück. Pentru ocuparea postului de director salariat cu 1500 fl. se va scrie concurs.

În onoarea d-lui Henric Häner, a fostului director și redactor responsabil dela „Siebenbürgisch-Deutsches Tageblatt” s'a aranjat aseară un banchet în pavilionul grădinii „Hermann”. La acest banchet au participat o mulțime de amici soți de principiu de ai d-lui Häner. Toaste au fost numeroase și festivitatea s'a terminat abia după meșul nopții.

Focul artificial al d-lui Stuver, care din cauza timpului ploios a rămas Dumineca trecută, va avea loc la toată întâmplarea mâine, Duminecă în 18 l. c. seara la 9 oare.

O operațiune genială. La clinica profesorului Billroth din Viena a venit în zilele trecute o femeie, care înghițise un simbur de cireșă și căreia acest simbur 'i-se oprise în esofag deasupra stomacului. Profesorul Billroth ceră mai întâi a scoate simburile cu ajutorul unui instrument, pe care îl introduse prin gură și gât. Nesuccedând această procedură, Billroth îi deschise esofagul prin grumazi, și introduse pe acolo instrumentul, dar și acumă fără rezultat. În urmă îi deschise stomacul și pe această cale putu ajunge la fatalul simbur. Biata femeie, care înainte de operațiune trei zile nu putu mânca nimica, acumă se află mai bine.

În contra colerii. Ca cel mai bun mijloc în contra colerii medicii recomandă o dietă strictă în mâncare și curățenia. De mare însemnătate este și curățenia, aerisirea și desinficierea locuințelor. Dacă cu toate acestea morbul vine, el începe mai întâi cu aceea, că omului îi vine să verse sau că capătă diaree mai mult ori mai puțin vehementă. În stadiul acesta morbul se poate încheia ușor. Până când dăm pacientului bucați de ghiță să înghiță, îi dăm apă gazoasă (soda) și prafuri musante să bea și îi aplicăm pe pânțele o cataplasma caldă. Cu acest tratament de casă pacientul poate aștepta în liniște, până sosese medicul, care apoi îi dă medicină în contra durerilor, a sgârciurilor ș. c. l.

O nouă fabrică de cherestea în România. Dl N. Slivici, unul din comercianții de frunte giurgiuveni, a instalat în comuna Stoenesci, 10 kilometri depărtare de orașul Caracal, o fabrică de cherestea cu aburi, care se aprovizionează cu lemne brute de brad din munții Vâlcei și pe cari le coboară prin plute pe apa Oltului până la fabrică. Eacă încă o fabrică română, care va aduce multă înflorire cumpărătorilor de cherestea și mult serviciu țării prin exportul său.

O groaznică furtună a fost la 14 l. c. în Iași. Cea mai joasă parte a orașului a fost inundată și recolta stricată. O casă s'a cutropit omorînd mai mulți oameni.

Mușcați de o vulpe turbată. Un ofițer din Arad avea o vulpe îmblândită, pe care o ținea legată pe lanț. În zilele trecute această vulpe a rupt lanțul și a mușcat pe doi ofițeri precum și pe soldatul, care îi da de mâncare. După aceste vulpea a fost omorâtă și la obducțiune s'a dovedit, că a fost turbată. Cei mușcați s'au dus la Viena, de unde vor călători la Paris pentru a se supune curei lui Pasteur.

Operele de caritate în Germania. Statisticile biroului de asistență publică din Germania stabilesc, că în cursul anului 1885, 953.339 persoane, adică 3.66% din populațiune, au fost ajutate de diversele societăți de binefacere ale imperului. Numai în singurul stat al Prusiei sumele consacrate în cursul anului 1885 pentru opere de caritate s'au ridicat la 54,861.673 mărci.

Convocare.

Despărțământul I Brad al reuniunii învățătorilor români dela scoalele greco-orientale din districtul Zarandului își va ține adunarea generală la 20 și 21 Iulie st. v. în sala gimnasiunii gr.-or. din Brad; începutul la 10 oare antemeridiane. Membrii reuniunii și toți cari se interesează de înaintarea scoalei române sânt invitați a participa.

Programa:

I.

1. Cuvânt de deschidere de preșidiu.
2. Raportul comitetului pro 1885/6.
3. Raportul casarului și al bibliotecarului.
4. Alegerea unei comisiuni pentru scontrarea cassei și bibliotecii.
5. Incassarea taxelor dela membri și stavovirea bugetului pro 1886/7.
6. Propuneri eventuale.

II.

7. „Patriarcul Iacob”, prelegere pentru despărțământul al III-lea de Ioan Anghel.
8. „Verbul”, prelegere pentru despărț. IV de Simeon Micu.
9. Numărul „9”, prelegere pentru despărț. I de Avram Mihut.
10. „Descrierea mesei”, prelegere din limba maghiară pentru despărț. al V-lea de Gavril Simedrea.
11. „Desfacerea propozițiunilor în cuvinte” etc., prelegere pentru despărț. I de Ioșif Bașa.
12. „Câteva observări asupra ținerii examenelor în scoalele populare”, disertațiune de Ioan German.
13. Constituirea despărțământului pe o nouă perioadă anii 1886/7—1888/9.
14. Încheiere.

Brad, în 3 Iulie v. 1886.

Ioan German,
președinte.

Petru Rimbaș,
secretar.

Convocare.

Reuniunea inv. gr.-cat. din Ordinariatul părilor Sătmărene apar. dieceesi Orădane își va ține adunarea generală anuală în 12 Aug. n. a. c. la 10 oare din Ți în comuna Madarász, la care P. T. d-ni membri ai reuniunii și toți amici de școală și cultura populară prin aceasta cu toată onoarea se invită. Programul ședinței: 1. Celebrarea cultului divin. 2. Deschiderea ședinței. 3. Raportul comitetului. 4. Consierea membrilor noi. 5. Compleenirea biroului și a comitetului. 6. Alegerea comisiunilor diverse. 7. Ceteira disertațiunilor înaintate la preșidiu. 8. Propuneri practice. 9. Statorirea numărului adunărilor cercuale. 10. Incassarea taxelor dela membrii vechi și noi și a altor oferte benevole. 11. Defigerea locului și a timpului adunării generale viitoare. 12. Propuneri diverse referitoare la înaintarea scopului reuniunii.

Din ședința comitetului central, ținută la 10 Maiu 1886 în comuna Pomi (Remete-Mező).

Ioan Szilágyi,
v.-președinte.

Varietăți.

(Descoperiri archeologice.) „L'Italie” scrie, că prelungindu-se strada Buonarroti din Roma, spre strada Sette Sale, s'a descoperit un zid mare, care trebuie să fi servit de fundațiune a vre-unui vechi clădiri. Acest zid ofere o particularitate foarte importantă pentru archeologi: aceea, că în mare parte el este format din sfărâmături de statue și din bucați de marmură sculptate. Archeologii vor strînge toate acestea cu cea mai mare grijă pentru a însărcina pe sculptorii lor să unească bucațile separate, încât să formeze din nou statuetele primitive. Mai multe din statuetele ce se admiră adî în muzeele dela Capitol au fost formate astfel, din bucați împreunate cu multă răbdare; unele din ele au fost refăcute din mai mult de o sută de bucați. Făcându-se săpături în strada Statuo, aproape de palatul principelui de Brancaccio, asemenea s'au dat la lumină bucați de granit negru de Egipt sculptate: toate aceste bucați vor fi format o statuă reprezentând boul Apis; capul este complet. Între cele două coarne, el poartă discul solar. Când va fi recompusă, această statuă va avea o înălțime de 2 metri și 28 centimetri și este foarte bine conservată. Nu-i lipsește decât partea anterioară a ambelor brațe. Antinous este reprezentat sub trăsăturile unui tânăr Bacus. Asemenea și la Campo Verano s'a făcut o curioasă descoperire: aceea a unei camere sepulcrale. Stilul decorațiunii este din primul secol al erei creștine. Dar ceea-ce face, că această descoperire este în adevăr ciudată, este că camera s'a găsit închisă și că poarta există încă; această poartă are două deschidături și este formată dintr-o mare placă de plumb susținută de doi drugi de fer și-și păstrează încă broasca. Cu toate că oxydul a ros o mare parte din ferul broascei, se poate totuși dice, că poarta este într-o stare bună de conservare. Ea a fost reparată cât s'a putut de bine și a fost lăsată la locul ei. În cameră nu s'a găsit decât un cap de copil de marmură foarte fin sculptat. În fine, în strada Vite, construindu-se un canal, s'a găsit la o adîncime de aproape patru metri un fragment de coloană de o prea frumos granit orientat, care la început trebuie să fi fost așezat la unghiul vre-unui portic. Deoparte, fragmentul este tăiat în unghiul drept pe o lungime de 1 metru și 10 centimetri, de partea opusă, el este format din jumătăți de coloane lipite, al căror diametru este de 73 centimetri. Această coloană trebuie să fie foarte lungă, dar ea nu poate fi desgroată în întregime ei, pentru-că o parte din canalul stradei della Vite se află construit pe dînsa.

(Soartea regilor.) Ilusia ce domnesce în popor, că regii și domnitorii sânt grozav de fericiți, primesce o lovitură teribilă, când aruncăm o privire în istorie. Mai ales Franța ne dă o icoană lugrubă despre partea aversă a preteniei medalii strălucite. Să ascultăm. Carol VI a murit nebuli; Carol VII a murit de foame de bunăvoie, temându-se că va fi otrăvit de fiul său; Ludovic XI a murit în închisoarea sa voluntară din Plessis-les-Tours, chinuit de căință și remușcare în urma nelegiuirilor sale; Carol VIII a fost otrăvit la etatea de 20 ani; Francisc I a murit de urmările deboșeriilor sale; Enric II a murit de o lovitură de lance; Francisc II a fost otrăvit de muma-sa; Carol IX a murit în chinuri grozave și plin de remușcări în urma măcelului din Paris; Enric III a fost asasinat de Clement

și Enric IV de Ravallac; Ludovic XIV 'și-a terminat viața într-o tăcere posomorită, după-ce la vîrstă înaintată a fost mult umilit; Ludovic XV a murit blăstemat de popor; Ludovic XVI a murit de secura călăului; Ludovic XVII a perit de maltratarele cismarului Simon; Napoleon I, Carol X și Ludovic Philippe au murit în exil și soarta tristă a lui Napoleon III și a fiului său e cunoscută de toți.

(Telegraful și alegerile în Anglia.)

Telegraful a jucat un rol foarte mare în alegerile din Anglia. Nici odată aparatele Morse n'au lucrat ca acum. Alegerile s'au făcut atât de pe neașteptate, încât mai toți șefii de partidă, aflându-se în neputință de a călători îndestul de repede pentru a se duce pretutindeni se vorbească alegătorilor, au trimis mulțime de telegrame îndemnând pe alegători să voteze pentru candidații lor. Mai toate polemicele dintre conservatori și liberali s'au făcut tot prin telegraf, trimițându-și unii altora chiar și insulte pe aceeași cale. Nici-odată adversarii politici nu s'au calumniat mai mult ca de astădată, și pentru-că timpul trece și calomnia trebuie să meargă repede, s'a întrebuințat și se întrebuințează firele telegrafice, pentru-ca ea se ajungă mai înainte de a se face despoierea scrutinului. Dl Gladstone a trimis o telegramă la Edimburg pentru a felicita pe „scumpa și bătrana sa Scoția” (my dear old Scotland) că 'și-a rupt cel din urmă lanț, adică, că a votat în contra d-lui Goschen. El a trimis în același timp telegrame la alte patru orașe, pentru a desmînji minciunile, cari circulau la adresa lui, pentru a recomanda alegătorilor pe un deputat dintre amicii săi, și, în fine, pentru a dice, că dacă ar fi avut douăzeci de voturi, le-ar fi dat pe toate în contra d-lui Leonard Courtney, liberal disident foarte bine cunoscut, care s'a prezentat la Bodmin în comitatul Cornwall. Se poate dice deci, că alegerile din Anglia s'au făcut prin electricitate.

Bibliografie.

„Scôla și Familia”. Foaie pentru creștere și învățămînt. Apare de două-ori pe fiecare lună. Brașov, 1 Iulie v. 1886. Anul I. Nr. 7. Sumar: Un cvînt relativ la educațiunea fetițelor noastre. — Ceva relativ la propunerea limbilor clasice în gimnasia. — Higiena școlară. — Lecțiuni din învățămîntul religiunii în scoalele primare. — Apel către publicul român. — Moartea și florile. — Butoiul gol. — Diverse. — Bibliografie. — Revista diarelor.

„Meseriașul român”. Foaie pentru învățătură și petrecere, alcătuită pentru meseriași și toți iubitorii de meserii. Ese la 1 și 15 a fiecărei luni. Brașov, 1 Iulie v. 1886. Anul I. nr. 10 Sumar: Femeia meseriașului. — Legea pentru meserii din 1884. — Din higiena lucrătorului. — Consemnarea dlor meseriași, cari s'au abonat la foaia „Meseriașul român” (urmare). — Consultarea meseriașilor români din Brașov. — Tariful autonom (urmare). — Măgarul împăciuitor (fabulă). — Din traista cu minciunile.

„Convorbiri literare”. Apare în 1-a fiecărei luni. București, 1 Iulie 1886. Anul XX. Nr. 4. Sumar: Conferența ținută la Craiova asupra lui C. Negruzzi, de N. Gr. Racoviță. — Bibliografia lui C. Negruzzi după „Albina Carpaților”. — Pygmalion regele Fenicie (actul IV) de G. Bengescu Dabija. — Studii de literatură franceză (Boileau) de Xenophon C. Gheorghiu. — Dacă vră Dumneșcu (narațiune populară), de N. Gane. — Să scii, și te urîsc, ah fugi. — (poesii) de Veronica Micle.

Trecutul-Presentul. Studiu politic, de I. R. — București, 1886. Tipo-litografia Dor. P. Cucu.

„Ortodoxul”. Foaie duminecală. Apare în București 29 Iunie 1886. Anul VII. nr. 26. Sumar: Despre Învierea lui Cristos (urmare). — Opiniunile celor 87 episcopi despre botezarea ereticilor sau Sinodul Cartaginean (urmare). — Priviri generale asupra Calendarului etern (urmare). — Sumarele ședințelor sfîntului sinod (urmare).

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Londra, 17 Iulie n. Din 658 de alegeri până acumă cunoscute, au învins conservatorii în 315, unioniștii în 75, liberalii 186 și Parnell-iți în 84 casuri. Se confirmă, că cabinetul actual se va re-trage și că unioniștii nu vor intra în cabinetul conservatorilor.

Paris, 17 Iulie n. Duelul între ministrul de răboiu și Lareinty a avut loc astăzi înainte de amăești cu pistoale, nu se știe însă unde. Aseară, când ministrul de răboiu Boulanger a eșit din localul „Cercle militaire”, o mulțime de oameni 'i-a însoțit trăsura strigînd: să trăească Boulanger, armata și republica!

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Septimiu Albini.

Economic.

Piața din Sibiu, 16 Iulie. Grâu hectolitru 47—80 chilo fl. 5.70 până fl. 6.50, grâu mestecat 68 până 82 chilo fl. 4.50, până fl. 5.30 secara 66 până 72 chilo fl. 3.50 până fl. 3.90, orz 58 până 64 chilo fl. —, până fl. —, ovės 38 până 45 chilo fl. 1.80 până fl. 2.20, cucuruzul 68 până 47 chilo fl. 4.20 până fl. 4.60, melaul 74 până 82 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 2.— până fl. 2.20, semēnță de cânepă 49 până 50 chilo fl. 3.— până fl. 3.50, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.50 până fl. 6.50, linte 78 până 82 chilo fl. 9.— până fl. 10.— fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, pāsāt de grâu 100 chilo fl. 16.— până fl. 17.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slămina 100 chilo fl. 50.— până fl. 52.—, unsorea de porc fl. 52.— până fl. 56.—, sēu brut fl. 24.— până fl. 26.—, sēu de lumini fl. 36.— până fl. 38.—, lumini turnate de sēu fl. 46.— până fl. 50.—, săpunul fl. 26.— până fl. 28.—, fēn 100 chilo fl. 1.60 până fl. 2.—, cânepa fl. 30.— până fl. 35.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.50 până fl. 3.—, spirital p. 100 L. % 26 până 28 cr., carnea de vită chilo 36 cr., carnea de vițel 30 până 40 cr., carnea de porc 38 până 42 cr., carnea de berbec 24 până 26 cr., ouă 10 cu 20 până 24 cr.

Tērgul de rimători în Steinbruch. În 15 Iulie n. s'a notat: unguresci bētrāni grei — cr. până —.— cr. unguresci grei, tineri —.— cr. până 44.— cr., de mijloc 44.— cr. până 45.— cr., ușori 44.1/2 cr. până 45.1/2 cr., marfă țerānească, grea 43.— cr. până 44.— cr., de mijloc 44.— cr. până 45.— cr., ușoară 44.1/2 cr. până 45.— cr., romānesci de Bakony, grei 42.— cr. până 43.— cr., transito de mijloc —.— cr. până —.— cr. transito ușori —.— cr. până —.— cr., transito sērbesci grei 43.— cr. până —.— cr., transito de mijloc 43.— cr. până —.— cr., transito ușori 43.— cr. până —.— cr., îngrāșāți cu ghindă —.— cr. până —.— cr. per 4% cumpenți la garā.

Bursa de București.

Cota oficială dela 14 Iulie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	96.1/2	vēnd.	96.—
Rur. conv. (6%)	"	87.1/4	"	88.—
Acț. de asig. Dacia-Rom.	"	—	"	261.—
Banca națională a Romāniei	"	—	"	—
Impr. oraș. București	"	32.—	"	35.—
Acț. de asig. Naționala	"	—	"	206.210
Credit mob. rom.	"	—	"	—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	"	81.3/4	"	82.1/2
Schimb 4 luni	"	—	"	34.—
Societ. const.	"	—	"	155.—
Aur	"	15.3/4	"	15.—

Bursa de Budapesta

din 16 Iulie st. n. 1886

Renta de aur ung. 6%	105.50
" " hārtie " 4%	94.60
Imprumutul căilor ferate ung. (1-a emisiune)	154.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	100.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	128.50
Bonuri rurale ung.	120.—
" " " cu cl. de sortare	105.—
" " " hānățene-timișene	105.—
" " " cu cl. de sortare	105.—
" " " transilvane	105.—
" " " croato-slavone	105.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100.—
Imprumut cu premiu ung.	122.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	125.50
Renta de hārtie austriacă	85.—
" " argint austriacă	85.50
" " aur austriacă	118.50
Losurile austr. din 1860	141.—
Acțiunile băncei austro-ungare	875.—
" " de credit ung.	284.25
" " " austr.	276.90
Argintul	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina"	101.—
Galbeni împărătesci	5.93
Napoleon-d'ori	10.—
Mārci 100 imp. germane	62.—
l ondra 10 Livres sterlingi	126.30

Bursa de Viena

din 16 Iulie st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6%	—
" " hārtie " 4%	105.50
" " hārtie " 5%	94.65
Imprumutul căilor ferate ung. (1-a emisiune)	154.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	100.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	128.50
Bonuri rurale ung.	119.75
" " " cu cl. de sortare	105.20
" " " hānățene-timișene	105.20
" " " cu cl. de sortare	105.10
" " " transilvane	105.20
" " " croato-slavone	115.20
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	100.—
Imprumut cu premiu ung.	122.40
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	125.60
Rentă de hārtie austriacă	85.20
" " argint austriacă	85.95
Rentă de aur austriacă	118.90
Losuri austr. din 1860	141.20
Acțiunile băncei austro-ungare	879.—
" " de credit ung.	284.25
" " " austr.	277.20
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.94
Napoleon-d'ori	10.02
Mārci 100 imp. germane	62.—
Londra 10 Livres sterlingi	126.25

Cursul pieței din Sibiu

din 17 Iulie st. n. 1886.

Hārtie-monetă romānă	Cump.	8.52	vēnd.	8.55
Lire turcesci	"	11.20	"	11.30
Imperiali	"	10.20	"	10.30
Ruble rusesci	"	1.21	"	1.22

Publicațiune.

Din partea subscrisului pretor se face prin aceasta cunoscut, cūcā comuna *Orlat* dispune preste un magazin de lemne de 1698 de orgi metr. de prima calitate, tiner, de fag plutit.

Comuna de sus voiesce să vēndă lemnele aceste în partii mari sau mici, pe calea licitațiunii publice.

Deci se defige diua pentru licitațiunea de sus pe 29 I. c. la 9 oare dimineața în comuna *Orlat*, ceea-ce se aduce la cunoscința doritorilor de licitațiune cu acel adaus, ca sē se prezenteze punctual pe diua și oara menționată.

Condițiunile de licitațiune sūnt următoarele:

1. Înainte de a se începe licitațiunea se va satori vadiul de 5% după suma de strigare, care vadiu se va depune la moment din partea licitanților.

2. Prețul lemnelor cumpērate, — dacă va fi o partie mai mare preste 100 mtr. □ — se va solvi în trei rate ș. a.: rata I-a la moment după licitațiune, a II-a după o lună și a III-a după expirarea a două luni.

3. Lemnele cumpērate sūnt a se ridica în termin de 14 zile după licitațiunea finită, din partea plutoferintelui, prelūngă o garanță corespundētoare pentru suma restantă.

[305] 2—2

Seliște, în 10 Iulie 1886.

Pretorul cercului.

Banca generală de asigurare**„TRANSILVANIA“**

în Sibiu,

[286] 3

fundată în anul 1868

asigurează prelūngă condițiunile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobillii etc.
- pe vieața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru terminuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauate prin foc	Sume asigurate pe vieață
în a. 1869—1882 fl. 481,950.41	în a. 1869—1882 fl. 315,301.91
în a. 1883 „ 34,761.25	în a. 1883 „ 32,843.10
în a. 1884 „ 24,778.08	în a. 1884 „ 40,084.13
în a. 1885 „ 35,702.29	în a. 1885 „ 35,843.24
Suma fl. 577,192.03	Suma fl. 424,072.38

1,001.264 fl. 41 cr.

Conform bilanțului pentru 1885 fondurile de rezervă și garanție se urcă la

580.233 fl. 66 cr.**Prospecte și formulare se dau gratis.**

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Focul de artificii amānat din cauza ploii va avē loc
Duminecă în 18 Iulie st. n.

Va arde pirotehnicul c. r. de curte

ANTON STUWER

pe locul reuniunii de patinat, irevocabil,

un brilliant foc de artificiu

consistător din trei piese, între care

Neapolea cu erumperea Vesuvului.

La sfirșit un mare buchet de stele și rachete.

Seara la oarele 7 concert militar.

Un loc de ședut pe tribună 80 cr., înrîndurile dindērēt 60 cr., intrarea în locul rezervat 40 cr., intrarea pe locul de patinat 20 cr. Copiīi, studenții și militarii plătesc pentru locul cest din urmă 10 cr.

În cas de vreme dubie încă se va ținē acest foc de artificiu, ear' în cas hotărīt de ploae se va amīna pentru proxima di frumoasă, avēnd atunci valoare toate biletele liberate mai înainte.

[306] 2

Începutul focului de artificiu la 9 oare seara.

Deschiderea cassei la 6 1/2 oare.

Toemai a apărut:

[303] 3

DICTIONAR

român-germân și germân-român

de

Sab. Pop. Barcianu,

odin. paroch gr.-or. în Rēșinari, asesor consistorial etc.

Revidat și complectat

de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Romānă-germānă.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

N. B. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar.

Sibiu, Iulie 1886.

Editura Institutului tipografic
în Sibiu.**Partea II. germānă-romānă, se află sub presă.**